

Om ens någon, en enda person, känner att den behöver ringa ett samtal efter att ha läst den här texten är det ett genombrott.

40000 pedofiler behöver hjälp

Den härva av sexuella övergrepp mot barn som nystats upp inför en chockad allmänhet i Finland de senaste veckorna har knappast lämnat någon oberörd. Fem män är misstänkta för att vara verkamma inom en pedofilliga som gett sig på pojkar mellan 6 och 15 år gamla under åren 2004–2018.

Det är lätt att instinktivt reagera kraftigt, använda ord som sadistiska monster och önska att gärningsmännen bestraffas brutalare än vad vårt rättssystem tillåter. Och ja, hårda straff är ett avskräckande hot och de män som misstänks för dessa vidriga gärningar ska straffas så strängt som möjligt.

Men med tanke på hur många pedofiler som de facto finns enbart i vårt land hjälper det inte särskilt mycket att måla upp bilden av dem alla som sadistiska monster. Tvärtom.

Ungefär 1–2 procent av befolkningen har ett sexuellt eller romantiskt intresse för barn. Det betyder att det i Finland finns ungefär 40000 pedofiler över 18 år. De flesta är män.

Ja, 40000. Det låter som en förälders värsta mardröm. Hur ska man kunna låta sina barn leva sina liv utan att måla upp hotbilder överallt?

Alla med pedofil böjelse gör sig inte skyldiga till brott, och det är inte bara pedofiler som begår sexuella övergrepp mot barn. Majoriteten, ungefär 60 procent, som begår sexuella övergrepp på barn är inte pedofiler.

DET MÅSTE finnas en större medvetenhet om att det går att söka hjälp om man känner att man behöver det. Och att det finns hjälp att få – innan det är för sent. Få saker är lika tabubelagda som pedofili, men det får inte leda till att personer som känner igen sig också känner för stor rädsla och skam för att ta steget till att söka hjälp.

Redan år 2013 krävde EU att alla medlemsländer ska erbjuda förebyggande vård för personer som riskerar att begå sexuella övergrepp mot barn. Verksamheten för att behandla cirka 15 frivilliga beräknades då kosta 220000 euro om året i Finland.

Finansieringen av den förebyggande vården har dock suttit hårt åt i Finland. År 2013 beviljade Justitieministeriet en startpeng på 10000 euro, men det var allt.

I HUVUDSTADSREGIONEN verkar projektet SeriE, som förverkligas i samarbete mellan Sexpo och Stiftelsen för stöd till kriminalvården. Projektet arbetar för att minska och förebygga sexuella över-

LEDARE

Sofie Stara
sofie.stara@ot.fi
06-7848 430

grepp mot barn och unga, jobbar med potentiella förövare och har finansiering från social- och hälsoorganisationernas understödscentral STEA fram till slutet av 2020.

I landet finns olika nätverk och projekt som arbetar med att förebygga sexualbrott, bland annat i Uleåborg, Tammerfors, Kajana och Karleby, men det finns ännu ingen gemensam modell och ingen statlig finansiering.

Den nationella stödföreningen Suomen Delfins finns till för personer som utsatts för sexuella övergrepp i barndomen och deras anhöriga. Och där det finns ett offer, finns det en gärningsman.

DET ÄR DAGS att rikta fokus också på den senare. Inte genom att ropa monster, utan genom att sprida ordet om de vårdtjänster som finns att fås och fullständigt slipa ner tröskeln till att kontakta dem.

I Sverige finns hjälplinjen Preventell, som startats av Anova (tidigare Centrum för andrologi och sexualmedicin) och dit kan man ringa anonymt om man är orolig och vill ha hjälp innan man begår otillåtna sexuella handlingar. Satsningen på hjälplinjen kommer från regeringen.

Är det för mycket att hoppas på en statligt finansierad, permanent verksamhet som förebygger sexuella övergrepp mot barn även i Finland? För problemet kommer inte att försvinna. Det finns mitt ibland oss. Det närs i takt med grooming och nätkontakter.

OCH ÄNDÅ, trots att det knappast är någon som är oberörd, har det varit väldigt tyst från de håll som efter fallen i Uleåborg högljutt krävde krismöten, fler poliser, strängare straff och utvisningar av dessa omänskliga gärningsmän som inte hör hemma i vårt trygga land.

Tryggheten krackelerar snabbt i 40000 sprickor som kommer inifrån.

Men när finländska män har ett riskabelt sexuellt intresse, och det är pojkar som utsatts för fruktansvärda övergrepp, är det tydligen inte lika angeläget att ta ställning och kräva åtgärder.

inte, liksom inte namnlistor till stöd för någon kandidat.

• Redaktionen förbehåller sig rätten att korta och redigera inlägg.
• Skicka inlägget per e-post till adressen: otdebatt@ot.fi. Under- teckna med eget namn och bifoga

alltid kontaktuppgifter för redaktionens kännedom.

• Sista dag för inlägg i valdebatten är fredagen den 12 april, lördagen den 13 april publiceras enbart eventuella svar på tidigare inlägg. Valdagen är fredad från debatt.

Valdebatten i ÖT

• Österbottens Tidning välkomnar debatt inför vårens riksdagsval. Debattinläggen ska ta ställning i sakfrågor: Rena upprop för enskilda kandidater eller partier publiceras

KOLUMN
KENNETH
MYNTTI
ÖT:s chefredaktör

Är enbart SFP-politiken rumsren i Novia?

På 1970-talet sägs kärvalen inom universiteten ha varit politiska slagfält. Stencilmaskinerna gick varma då kärpolitikerna tryckte upp sina slagord och politiska stridskrifter. Men tydligen hände något som skapade en motreaktion. Då jag studerade vid Åbo Akademi på 1980-talet hade luften helt gått ur studentpolitiken.

Politik uppfattades rent generellt som något katten hade släpat in. Kärval hölls nog i sedvanlig ordning men de flesta grupperingar som ställde upp kallade sig opolitiska.

Den här inställningen verkar fortfarande råda i våra utbildningsinrättningar. Politiska partier verkar på många sätt vara bannlysta i utbildningssammanhang.

Studerandeorganisationer tillåts engagera sig i politik, men inte lärare och övrig personal. Det har vi bland annat fått erfara nu i förberedelserna för ÖT:s valdebatt inkommande fredag.

PÅ ETT PLANERINGSMÖTE med representanter för studerandeföreningen Skruvster och studerandekåren Novium häromdagen kläcktes idén om ett par lärare från Novia kunde engageras för publikfrågor kring temat undervisning och kultur.

Då jag en timme senare stötte en av de påtänkta lärarna i Allegros lunchrestaurang passade jag förstås på att föra

”Om Dahlbäck vill framställa sitt Allegro som en stor värld borde hon också tillåta andra lärare än sig själv att intressera sig för och engagera sig i politik.”

saken på tal. Men se det passade inte Novias enhetschef Kajsa Dahlbäck.

”Nej, enligt våra interna regler ska lärarna vid Novia inte blanda sig i politik. De studerande kan göra det, men inte lärarna”, meddelade Dahlbäck, som råkade befinna sig i nämnda lärares sällskap den dagen.

Klart besked, alltså. Därför blev vi på redaktionen en aning förvånade då vi någon dag senare hade fått SFP-partiledare Anna-Maja Henrikssons kampanjtidning hemburen med posten.

På ett uppslag i kampanjtidningen figurerar Noviachefen

själv, hon som dagen innan hade förbjudit en av sina lärare att ställa en fråga på en valdebatt med åtta partier. I artikeln ”Spännande möten i en kreativ miljö” beskriver Kajsa Dahlbäck sitt Campus Allegro som en stor värld i en liten stad.

Alla de som figurerar i en valtidning för en enskild kandidat behöver förstås inte rösta på kandidaten ifråga. Men självfallet handlar det om någon form av kampanjstöd.

För Anna-Maja Henriksson kan det vara fruktbart att peka på kopplingen mellan SFP och Campus Allegro. Novias enhetschef Kajsa Dahlbäck har säkert heller inget att förlora på att uppträda som mannekäng för SFP-ledaren.

Men att hon själv uppträder i ett politiskt kampanjblad för en partiledare och samtidigt förbjuder en av sina lärare att ställa en fråga på en valdebatt med representanter för åtta olika partier känns inte konsekvent. Det ger mer en känsla av att all annan politik än SFP-politik är bannlyst i Novias lokalteter.

GÅRDAGENS ÖT-LEDARE SATTE FINGRET på att den väst-europeiska demokratin befinner sig i något av en kris, delvis för att en del väljare har tappat tilltron till de etablerade politiska partierna. Det här kan få allvarliga konsekvenser för samhällsutvecklingen.

Behovet av demokratiföstran har med andra ord aldrig varit så stort som det är just nu. Våra utbildningsinrättningar ska inte vara forum för partipolitisk indoktrinering, men vi hamnar nog i andra diket om vi utnämner dem till politikfria zoner.

Om Dahlbäck vill framställa sitt Allegro som en stor värld borde hon också tillåta andra lärare än sig själv att intressera sig för och engagera sig i politik. Den vägen skulle hon också indirekt hjälpa de unga att förstå att det är via politiken man påverkar samhällsutvecklingen.